

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN

FØR

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 10

15. MAJ 1926

75. AARGANG

FORSONINGEN OG DAABEN.

(Nephi Jensen, Salt Lake City.)

Om hosten 1922 blev der afholdt en række store vækkelsesmøter i Massey Hall, Toronto, Canada. En af verdens største evangelister talte hver aften i disse møter. Ved slutningen af en af hans alvorlige opfordringer for at faa omvendte, sa han: »Dersom den sletteste synder i salen vil komme frem og bekynde Kristus, skal hans synder øieblikkelig tilgives.«

Disse bemærkninger syntes slet ikke at lyde forunderlig for de fleste av de, som horte det. De hadde hørt det mange ganger for. Det er i virkeligheten omtrent alle de populære evangelisters lærdom, at en person, som offentlig bekynder Kristus, vil øieblikkelig faa tilgivelse for sin synd. Denne lærdom er grundlagt paa den tanke, at tro alene vil frelse.

Er det fornuftig eller retfærdig, at en person skulde bli frelst, simpelthen fordi han tror, at Jesus Kristus døde for verdens synder? Lat os tænke over dette punkt meget alvorlig. Kun en liten tanke vil overbevise os om, at det er retfærdig og paa sin plads, at vi skulde gjøre alt, vi kan selv for

at erholde frelse. Kan vi gjøre mere end at tro? Visselig. Vi kan omvende os og vende os fra synd. Hvad ellers kan vi gjøre? Vi kan erkjende Jesus Kristus som vor Frelser ved at efterkomme den guddommelig utpekte ordinance for at paata os hans navn.

Tro og omvendelse alene vil ikke gi en fuldstændig seier over den ondes angrep, der er rettet mot vor sjæl. Ren tro vil lede til en egte omvendelse. Den sande omvendelse vil lede til en forbedring. Men dog, selv efter den mest oprigtige omvendelse vilde der endnu forbli i hjertet den foruroligende tanke: »Jeg kan ikke gjøre godt igjen det gale, jeg har gjort.« Saa længe som den omvendte troende er besværet over sine forbigangne misgjerninger, vil han være mismodig. Han vilde ikke bli istand til at kjæmpe troens strid og seire, thi i hans mest standhaftige oieblikke vilde den usynlige fiende hviske i hans ore, der søker at stræve efter friheten: »Hvad nytter det, om du prøver at bli en hellig? Prøv saameget du vil, du kan ikke utslette din fortid.« Hvorledes kan denne foruroligende stemme bli taus? En ganske enkel fortælling vil besvare spørgsmaalet.

Herr Bruun fornærmet herr Johnsen en dag, og de to blev bitre fiender. Uvenskapet varte en tid, og jo længer det varte, des koldere blev de mot hverandre. En dag, efter flere maaneders uvenskap, mødtes de paa et gatchjørne, og førend de kunde erindre den gamle grættethet, grep de hverandre i haanden og med et varmt haandtryk saa de hinanden ind i oinene et oieblik. Derefter fulgte en kort samtale, og de to skildtes som venner. Hvad hændte? En tanke om forsoning kom gjennem dem. Ved denne følelse var de nødt til at erkjende: »Det gamle er glempt, vi er venner igjen.«

Det er alle menneskelige væseners erklæring formedelst erfaring, at uvenskap mellem personer kan kun fjernes ved at ombytte sine tanker med en følelse av tilgivelse eller forsoning.

Denne tanke er sand i religion. Den person, som i sin sjæl bærer følelsen av guddommelig fordømmelse, kan kun faa denne tanke fjernet ved en guddommelig tilkjendegivelse

eller forlig om tilgivelse. Daab i vand er Guds forlig eller ordinance for syndernes forladelse. Denne hoitidelige handling er en guddommelig indstiftet og virkningsfuld ordinance. Jesu Kristi forsonende offer gir den denne frelsende virkning.

Det er ved og formedelst daabens ordinance, at vi erkjender Jesus Kristus som vor personlige Frelser. Denne sandhet er tydelig fremsat i skrifterne. Paulus skriver i sit brev til Romerne (6: 3): »Vite I ikke, at vi, saa mange som er dopte til Kristus Jesus, er døpte til hans død?« — Vi er dopte til et medlemskap med Jesus Kristus. Vi blir ikke kristne ved kun at bekjende Kristus. Kun ved daaben bevidner vi aapent, paa den guddommelig anviste maate, vor erkjendelse av Guds Sons forsonende død. Paa grund av den hoitidelige pagt vi gjør i daaben, at vi vil følge Kristus, faar vi tilgivelse for vor synd.

At det er i daaben, det forsonende blod avtvætter synd, er paa det tydeligste fremholdt i skrifterne. Doperen Johannes prædiket »omvendelsens daab til syndernes forladelse«. (Mark. 1: 4.) Paa pinsefestens dag befalte Peter de omvendte troende at bli: »dopte i Jesu Kristi navn til syndernes forladelse«. (Ap. Gj. 2: 38.) Paulus blev anmodet om at bli dopt og faa »sine synder avtvættet«. (Ap. Gj. 22: 16.)

Men hvorledes kan Guds Sons stedfortrædende lidelse gi denne enkle ordinance frelsende kraft? Vi kan besvare dette sporgsmaal ved at betrakte Frelserens mission og uttalelser, enkle ord, der utover deres magt og virkning paa den personlige sjæl. Gjennem sit evangeliums budskap siger Jesus Kristus paa en virkningsfuld maate til den, som omvender sig og gaar ned i den vaate grav: »Jeg er Guds Son, din ældre broder. Jeg kom til verden, led og døde for at frelse dig fra synd. Du er menneskelig og svak. Paa grund av din faldne tilstand har du syndet. Men alt er ikke tapt. Der er kraft i dig endnu. Dersom du vil se op med tillidsfuld tro, vende om fra dine synder ved sand omvendelse og paata dig mit navn, ved daab i vand, skal dine tidligere synder være dig tilgivet.«

Jesus Kristus erklærte med al alvorlighet dette lofte om til-

givelse for synd formedelst tro, forbedring og lydighet. Men han gjorde mere. Han beviste løftets guddommelighet ved at bevise sin egen guddommelighet. Ved sit pletfri liv, sine kraftige gjerninger og tilsidst sin opstandelse fra de døde beviste han sin guddom. Ved guddommelig makt seiret han over døden. Ved at ha oprettet sin guddommelige Sønnekaarelse, sit løfte om tilgivelse ved daab, vorder det Guds løfte; og de, som adlyder ordinancen, kan gjøre saa med fuld tro paa, at han, som har løvet dette, kan fuldbyrde det. Ved en levende tro, »paa Guds kraft« (Col. 2: 12), muliggjort formedelst Kristi forsoning, bringer daaben i virkelighet op sandhet syndernes forladelse.

Men, forat daaben i sandhet og virkelighet skal bli det guddommelige pant og forligelse for syndsforladelse, maa den utføres av en, som er i besiddelse av myndighet til at handle i Jesu Kristi navn. Det er tydelig, at en person, som skal døpes, ikke kan føle, at han i virkeligheten gjør en pakt med Gud i daaben, undtagen han er forvisset om, at den person, som skal utføre ordinancen, har myndighet til at handle i Guds navn. Den store, høitidelige og ærefrygtinspirerende tanke, at man adlyder en ordinance ved deres hænder, der har myndighet og er guddommelig utkaaret og ordinert til at handle i Guds Søns navn, styrker dens tro, der mottar ordinancen saaledes, at den forutsagte naade kommer til ham formedelst lydighet. Det fordres Kristi præstedømme saavel som Kristi forsoning til at iføre daaben den frelsende virkning.

Fra »Liahona«.

Oversat av *Borghild Nielsen*, Oslo.

EN OPSTANDELSE.

Jeg fæstér min tro paa Jehovas ord, for han kom i kjødet, at mennesket skulde opstaa fra de døde; at mennesket tillike med hans døde legeme skulde opstaa og leve, og jeg tror av

mit ganske hjerte, at Gud er istand til at fuldbyrde sine lofter. Skjøndt et menneske dør, skal det opstaa igjen. Vi vil kjende hinanden og ha forbindelser, der skal, naar de er rensed, være hellige, og skal tjene til vor glæde gjennem alle tider, der skal vedvare. Det er min tro i denne store kristne lære, der indeholdes i denne evangeliets utdeling, hvorav vi er budbærere og vidner. Det er mit vidnesbyrd i Jesu Kristi navn.

B. H. Roberts.

MISSIONSNYHEDER.

Den danske Mission.

FORAARSKONFERENCERNE.

Det er med inderlig Glæde at vi har haft Lejlighed til at overvære de forskellige Konferencer i den danske Mission, og herved at udtale vor store Tilfredshed med det udførte Arbejde.

De Indtryk, som vi modtog ved at besøge Konferencerne, er uforglemmelige. Det opofrende Arbejde som udføres af Missionærene og Medlemmerne af Kirken, og den Enighed og Kærlighed som eksisterer er ganske enestaaende.

Udsigterne for Fremtiden i Missionen er meget lovende. Ved alle de forskellige Møder som var afholdt, var der et stort Antal Fremmede tilstede, som lyttede til Jesu Kristi Evangeliums Forkyndelse af Herrens udsendte Tjenere.

De fleste af Kirkens Medlemmer er nidkære i Evangeliet og bestræber sig paa at efterleve Guds Bud og Love, og de foler det Ansvar som paahviler dem som Medlemmer af Jesu Kristi Kirke.

Inden Konferencernes Begyndelse i Aalborg, Aarhus og København gav de udmærkede Sangkor, som findes i disse Grene, meget vellykkede Koncerter. Salene var fyldt til Trængsel, og mange fremragende Personer var tilstede.

Der kan ikke gives for megen Ros til disse Sangkor for det store Arbejde, som de udfører. I vore Sanges yndige Melo-

dier er der noget, som er tiltrækkende og som yder en stor Indflydelse over dem, der overværer Moderne. Gud velsigne dem for deres smukke Sang og den Opofrelse, som de lægger for Dagen.

Søndagsskolerne udfører ogsaa et stort Arbejde. De opofrende Brødre og Sostre som varetager Skolernes Arbejde, og som prøver paa at indprente de Smaa Herrens Hensigt med os paa denne Jord, er ikke paaskønnet, som de burde være, men Herren vil sikkert velsigne enhver for deres udmærkede Arbejde. Mange fremmede Born er indskrevet, og i de fleste Tilfælde er de næsten i Flertal. Kirkens Medlemmer burde give Søndagsskolerne mere Assistance ved at sende deres Born til Skolen hver Søndag Morgen. Herren vil sikkert holde Forældrene ansvarlig, hvis de forsømmer dette. De kvindelige Hjælpeforeninger, Unge Mænds og Kvinders Foreninger og Kredslærernes Arbejde er ligeledes meget paaskønnet.

Flere Medlemmer blev tillagt Kirken ved Daab, fire i Aalborg, seks i Aarhus og to i Kobenhavn, og siden forrige Konference er der ialt 41 tillagt Kirken.

Alle Konferencehusene er godt vedligeholdte og er rene og propre i alle Henseender. Paa Missionens Vegne takker vi de Brødre og Sostre, som forestaar dette Arbejde. Ligeledes takker vi Herr Thomas S. Hermansen og hans elskværdige Hustru, Soster Maria Hermansen, for deres Godhed ved at skænke Aarhus Gren et Klaver, som de trængte saa haardt til. —

Til sidst maa vi takke de Hellige og alle vore Venner for deres Godhed og Gæstfrihed mod Missionærerne, og for alt det Godt, som de udfører for Herrens Værks Forfremmelse.

BESKIKKELSE.

Rasmus Mickelsen er beskikket som Præsident over Aarhus Konference.

Niels J. Larsen er beskikket som Præsident over Kobenhavns Konference.

AFLØSNING.

Følgende Brødre er hæderligt afløst med Tak og Ære efter et vel udført Arbejde i Missionens Tjeneste. De forlod København med Dampskibet »Hellig Olav« den 7. Maj. Orson W. Jensen, som har præsideret over Aarhus Konference, Waldemar L. Jensen, som har præsideret over Københavns Konference, og Edward H. Sorensen, som har været Missionens Sekretær de sidste tre Maaneder.

Vi ønsker disse Brødre en behagelig Hjemrejse og nedbeder Herrens Velsignelser over dem i Fremtiden.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

FORAARSKONFERENCEN I KØBENHAVN.

Konferencen blev afholdt den 25. April 1926 og indlededes med en Koncert af Københavns Grens Sangkor den 23. April under Ældste Edward H. Sorensens Ledelse, med Søster Birtha Jensen som Organist og Sostrene Valborg Andersen og Astri Rasmussen som Solister. Det store Program indbefattede 8 Korsange, Herrekor, Duet og Solosange samt instrumental Duet ved Ældsterne J. Howard Fjeldsted og Eugene F. Erickson, Flygelsolo ved Ældste Frank van Cott. Salen var pakkende fuld. Programmet blev der lyttet til med stor Interesse og Bifald.

Søndag Form. Kl. 10,30 blev Sondagsskolens Konference afholdt, ledet af Forstander Thorvald Bregentoft. Et udmærket Program blev udført af Bornene og omfattede Korlektie, Klasselektier, Deklamation, Sange og Musiknumre, hvilket alt sammen blev udført paa bedste Maade og paahortes med Interesse af den store Forsamling. Efter Programmet talte Søster Ida S. Petersen og Ældsterne A. B. C. Jensen, Orson W. Jensen, W. L. Jensen samt Missionspræst Joseph L. Petersen. (Filstede 191.)

Modet Søndag Efterm. Kl. 2 ledtes af Konferencens Præsident, W. L. Jensen. Koret sang »Kom Hellige«, Bon af Æld-

ste Achton Jensen, Koret sang »Brudte ere Morkets Lænker«. Konferencens Præsident, W. L. Jensen, aflagde en Rapport over det udførte Arbejde i Konferencen i det sidste Halvaar. Missionspræsident Joseph L. Petersen foreslog dernæst Kirkens og Missionens Hovedautoriteter til Opholdelse i de Helles Tro og Bonner, samt afløste Ældste W. L. Jensen som Præsident for Københavns Konference og Gren med Tak og Ære for udført Arbejde; Ældste Niels J. Larsen var opholdt som Præsident for Københavns Konference og Forstander for Københavns Gren, med Ældsterne Hans N. Øgaard, Edward H. Sørensen, Eugene F. Erickson og Søster Ida S. Petersen som Medhjælpere. Ældste Filip Jensen som Forstander over Holbæk Gren med Achton Jensen som Medhjælper. Orgelsolo ved Ældste Frank van Cott. Følgende Missionærer talte: Egert M. Larsen, William Georges, Rasmus Michelsen, Niels J. Larsen og Missionspræst Joseph L. Petersen. Koret sang »Hav Tak for Profetén, du sendte«. Taksigelse Ældste J. Howard Fjeldsted. (Tilstede 115.)

Modet Sondag Aften Kl. 7 aabnedes med at Koret sang: »Brodre tør vi ihukomme«. Bøn af Ældste Hugo D. Jorgensen fra Aalborg. Koret sang: »Messias han kommer«. Ældste A. B. C. Jensen, forhenværende Konference-Præsident for Aalborg, talte og bragte en Hilsen fra Søkende i Aalborg, samt bar sit Vidnesbyrd om Mormonismens Sandhed. Koret sang: »De Forlostes Sang«. Ældste Orson W. Jensen, forhenværende Præsident for Aarhus Konference, talte over Emnet: »Menneskets guddommelige Herkomst«. Søster Valborg Andersen, akkompagneret af Ældsterne J. Howard Fjeldsted og Eugene F. Erickson, sang en Solo: »En stakkels sorgbetyngt Mand«. Konferencens Præsident, W. L. Jensen, talte til Forsamlingen og beviste at Tro og Gerninger maa følges ad, for at opnaa Frelse i Guds Rige, samt beviste, at Mormonismen er Kristi Evangelium. Missionspræsident Joseph L. Petersen gjorde nogle Slutningsbemærkninger, og bar sit Vidnesbyrd om Mormonismens Guddommelighed. Koret sang: »Rejs Eder I Folk«. Taksigelse ved Ældste Hans N. Øgaard. Som Ekstra-

Nummer sang Koret: »Se, jeg staar ved Doren«. (Tilstede var 211.)

Konferencen fortsattes Mandag Aften den 26. April Kl. 7,30. Koret sang: »Rosten snart lyder«. Bøn af Ældste Norman Petersen. Koret sang: »O, min Fader, du som troner«. Rapporter aflagdes fra de lokale Organisationer, nemlig den kvindelige Hjælpeforening af Søstre Kirsten Knudsen, Søndagsskolen, og Kredslærerne af Thorvald Bregentoft, Unge Mænds Forening: Chr. L. Larsen, Unge Kvinders Forening: Søster Jonna Olsen. Koret sang: »O, min Fader, du som kender«. Ældste Edward H. Sorensen omtalte Sangkorets Arbejde, samt takkede dets Medlemmer for godt Samarbejde. Konferencens Præsident, W. L. Jensen, afløste derefter følgende, med Tak og Ære fra de nævnte Stillinger, Edward H. Sorensen som Korleder, Bestyrelsen for De unge Mænds Forening, Elmer Klitgaard som assisterende Organist for Sangkoret og Søndagsskolen, samt Sekretæren for sidst nævnte Organisation. Følgende blev foreslaet og opholdt som Funktionærer i Kobenhavns Gren.

Grenskriver Henri Frederiksen, Dorvogter for Søndagsmoderne, Christian Nielsen. Som Præsidentinde i den kvindelige Hjælpeforening Kirsten Knudsen, med Raadgivere Johanne Klitgaard og Laura Hansen, Sekretær Thora Petersen, Kassererske Hansine Frank, og som Lærerinder følgende: Johanne Nielsen, Mathilde Blomberg, Thora Petersen, Nikoline Larsen, Oline Andersen, Jensine Kundrop, Ellen Petersen, Kirsten Knudsen, Magdalene Hansen, Cathrine Christensen, Katinka Andersen, Andrea Jensen, Laura Hansen, Johanne Klitgaard, Agnes Nielsen og Anna Bodi.

Som Præsident for Kredslærerne Thorvald Bregentoft, med de følgende Kredslærer N. P. Klitgaard, Christian Nielsen, Henry Larsen, Enoch Andersen, Frans Nielsen, Ole C. Petersen, Robert Andersen, Christian L. Larsen, Preben Jørgensen, Henri Frederiksen, Ernst Andersen, Louis Hansen, Christian Petersen, Jens Andersen og Jens Hansen.

Som Forstander for Søndagsskolen: Thorvald Bregentoft,

med Raadgivere: Henri Frederiksen og Jens Andersen, og som Sekretær Christian Petersen, assisterende Sekretær Preben Jørgensen, Sangleder: Henry Larsen, Organist Birtha Jensen, assisterende Organist, Ida S. Petersen, Dørvogter Ole C. Petersen, og som Lærer og Lærerinder de følgende: Henry Larsen, Emmy Andersen, Valborg Andersen, Iris Sørensen, Mary Petersen, Astri Rasmussen, Ellen Reige, Valborg Johansen og Jonna Olsen.

Som Præsident for de Unge Mænds Forening: Jens Hansen, med Raadgivere: Henry Larsen og Robert Andersen, som Sekretær: Helge Petersen.

Unge Kvinders Forening, som Præsidentinde Jonna Olsen, med Raadgivere Emmy Andersen og Valborg Johansen, Sekretær og Kasserer Valborg Andersen, Organist Ida S. Petersen, Sangleder Henry Larsen, Dørvogter Chr. Nielsen.

Sangkoret, Korleder Eugene F. Erickson, assisterende Korleder Henry Larsen, Organist Birtha Jensen, assisterende Ida S. Petersen, Sekretær Valborg Andersen.

Instrumental Duet ved Ældsterne J. Howard Fjeldsted og Eugene F. Erickson. Søster Ida S. Petersen omtalte den kvindelige Hjælpeforenings Arbejde, hvorefter Ældsterne Hans N. Øgaard, Eugene F. Erickson, Philip Jensen og Missionspræst Joseph L. Petersen talte til Forsamlingen. Konferencens Præsident, W. L. Jensen, udtalte sin Glæde over det gode Arbejde, som har været udført i det forløbne Halvaar og takkede Funktionærene derfor. Koret sang: »Priser Profeten«. Taksigelse: Ældste Niels J. Larsen. Ældste Frank A. van Cott spillede en Orgelsolo: »O, min Fader, du som troner«. (Tilstede var 86.)

Tirsdag den 27. April Kl. 8 Aften afsluttedes Konferencen med en festlig Sammenkomst, der ligeledes formede sig som en Afskedsfest for Konferencens Præsident, Wald. L. Jensen, og Ældste Edward H. Sørensen.

Et udmærket Program bestaaende af Musik og Sang ud-

förtes, hvorefter Missionspræst Joseph L. Petersen og Brodrene Th. Bregntoft, Jens P. Hansen og Henri Frederiksen takkede de to Brødre, som skal forlade os, for det udmærkede og uegennyttige Arbejde, som de havde udført her i Landet. Erindringsgaver fra Søsken, Missionærer og Sangkoret i Kobenhavns Gren blev overrakt.

Chokolade og Kager blev derefter serveret, og en festlig Stemning gjorde sig gældende igennem Aftenen.

Den norske misjon.

VAARKONFERENCEN I TRONDHJEM, 10. OG 11.

APRIL 1926.

Konferencen tok sin begyndelse lørdag den 10. med prestedomsnot kl. 8 aften, under præsidium av misjonspræsident Martin Christophersen, og ledet af konferencepræsident Harald Eriksen. Aapnedes med sangen: »Kom alle I Guds mænd«, Bøn av ældste Charley E. Petersen. Derefter sang: »Nu Israels Gjenløser«. Konferencens præsident Harald Eriksen ønsket alle velkommen og haapet at Guds Aand maatte være tilstede. Tiden blev saa overladt til brodrene, og følgende bar sine vidnesbyrd: Ældste Charley E. Petersen, Willard Arveseth, Hyrum L. Jensen. De uttalte alle deres glæde over at være i missionens tjeneste.

Konferencepræsidenten talte en stund til brodrene, hvorefter tiden blev overladt til missionspræsidenten, der talte meget belærende om sine missionsforetagender i de lande, hvor han hadde arbeidet. Motet sluttet med sangen: »Vaagn op, hor rosten lyder«. Taksigelse av broder Jon Ronning.

Der var tilstede to hoiprester, ti ældster og tre prester.

Sondagsskolens konference tok sin begyndelse søndag morgen den 11. kl. 10,30, uder præsidium av missionspræsident Martin Christophersen og ledet af skolens bestyrer, broder Paul Helberg. Aapnedes med sang: »Kom til vor søndagsskole«. Bøn av broder John Oien. Derefter sangen: »O Herre, jeg med ydmigt sind«. Nadveren blev derefter administreret

av ældste Charley E. Petersen og broder Bergsvein Aspen. Korkæsningen blev ledet av broder Aspen.

Til avveksling sangen: »I vort elskte Deseret«. Et godt program blev derefter utført av barnene, hvorefter missionspræsidenten forklarte, hvorfor vi nyter nadveren, og gav mange gode raad og formaninger, og opmuntret forældrene at sende sine barn til søndagsskolen.

Skolen sluttedes med sangen: »Hav tak for profeten«. Taksigelse av søster Marit Ingdal. (Der var 52 tilstede.)

Medlemsmøte avholdtes kl. 1 efterm. under præsidium av missionspræsident Martin Christophersen og ledet av konferencepræsident Harald Eriksen. Til begyndelse sangen: »Kom hellige«. Bøn av broder Bergsvein Aspen. Derefter sangen: »Nu Israels Gjenløser«. Ældsterne Charley E. Petersen, Willard Arveseth og Hyrum Jensen bar sine vidnesbyrd og omtalte deres erfaringer i missionsmarken. Sangen: »Velsign, o Gud, dit folk«, blev avsunget. Missionspræsidenten talte derefter om sine erfaringer i Zion saavel som i andre lande, hvor han havde virket. Til slutning sangen: »Priser profeten«. Taksigelse av konf.-præs. Harald Eriksen. (Der var 31 tilstede.)

Aftenmøtet tok sin begyndelse kl. 7 under præsidium av missionspræs. Martin Christophersen og ledet af konf.-præs. Harald Eriksen. Aapnedes med sang av koret: »Fryd dig, o jord«. Bøn av ældste Charley E. Petersen. Derefter sang av koret: »Min Gud er mit Lys«. Konf.-præs. Harald Eriksen ønsket de forsamlede velkommen, og talte derefter over endel av evangeliets principper. Koret sang til avveksling: »O, bonnestund«. Missionspræs. Martin Christophersen talte derefter om indmeldelsesloven for at bli borgere i Guds rike. Møtet sluttedes med sang av koret: »Lad ei dit hjerte tvile«.

Taksigelse av broder Paul Helberg. (Der var 73 tilstede.)

Grensmøte avholdtes mandag den 12. kl. 8 aften, under præsidium av missionspræs. Martin Christophersen og ledet av konf.-præs. Harald Eriksen. Møtet aapnedes med sang av koret: »Messias han kommer«. Bøn av broder Jon Ronning.

Til fortsættelse sang av koret: »Elskte Zion, sterkt du stande«. Konf.præsidenten bod de forsamlede velkommen, hvorefter missionspræs. foreslog kirkens generalautoriteter til opholdelse i vor tro og vore bønner.

Konferencepræs. foreslog Grenens forskjellige funktionærer til opholdelse.

Bestyrer for søndagsskolen, broder Paul Helberg, avla rapport over søndagsskolens virksomhet siden sidste konference. Den kvindelige hjælpeforenings præsidentinde, søster Petra Røkke avla rapport over foreningens virksomhet siden sidste konference, og broder Sverre Kristiansen avla rapport for ungdomsforeningen og sangkoret. Ældste, Willard Arveseth, takket sangkorets medlemmer for deres flid og for den tillid de hadde vist ham. Missionspræsidenten talte derefter lidt til slutning. Han opmuntret soksende til at arbeide med iver og nidkjærhet for evangeliets fremgang og nedbad Herrens velsegnelse over Trondhjems konference.

Møtet sluttetes med sang av koret: »Mester, se uveiret truer«.

Taksigelse av broder Sverre Kristiansen. (48 tilstede.)

Missionærmote avholdtes tirsdag efterm. kl. 5. Missionærerne uttalte alle sine følelser, likeledes missionspræs. Martin Christophersen, der gav mange gode raad til missionærerne.

Tirsdag aften kl. 8 avholdtes en fest til ære for ældste Willard Arveseth, der var blit avløst fra sin missionsvirksomhet i Trondhjems Gren, og som leder for sangkoret, der hadde gjort god fremgang under hans ledelse. Der blev ham overrakt en mindegave i sølv av broder Sverre Kristiansen, der takket ham for det arbeide han hadde utført i sangkoret. Der blev ogsaa uttalt gratulationer for missionspræs. Martin Christophersen, der samme dag feiret sin 76de fødselsdag. Festen var arrangeret av Den kvindelige Hjelpeforening og leledes af præsidentinden, søster Petra Røkke. Festen aapnedes med sangen: »Nu fryd mit hjerte finder«. Bøn av ældste Willard Arveseth. Derefter sangen: »Nu Israels Gjenloser«. Konf.-præ-

sident Harald Eriksen holdt en kort aapningstale, hvorefter et godt program bestaaende av sang, oplæsning, deklamation etc. blev utført. Forfriskninger bestaaende av smorrebrød og chocolate blev serveret.

Missionspræsidenten takket de tilstedeværende for den behagelige fest de hadde arrangeret, og der sluttedes med sang: »Pris Gud«.

Taksigelse av broder John Oien.

Haldis Andersen,
Grenskriver.

DAAB — TRONDHJEMS GREN.

Følgende personer blev indlemmet i kirken ved daab den 10. april: Hjordis Agathe Bostad og Valborg Andrea Brekke. Daabshandlingen utfortes av ældste Charley E. Petersen og haandspaalæggelsen av missionspræs. Martin Christophersen og konf.-præsident Harald Eriksen.

TRO IKKE ENHVER AAND

»I elskede, tro ikke enhver Aand, men prøver Aanderne, om de ere af Gud.« (1. Joh. 4: 1.) Der findes mange falske og bedrageriske Aander i Verden, og de spiller alle mulige Roller i det menneskelige Liv. I mange Tilfælde er deres Karakter saa udpræget, at den let kan paavises, i andre kan den være saa underfundig, at kun de, der er i Besiddelse af Evangeliets Lys, kan bedømme den. For at vejlede os har Herren gennem sine inspirerede Tjenere givet os visse Nøgler og Kendetegn, som er bevarede i den hellige Skrift. Mange har ofte læst disse Ting uden at overveje eller forstaa deres praktiske Anvendelse og bliver bedraget af falske Aander lige saa vel som dem, der ikke undersøger Guds Ord. Naar vi taler om Aander i denne Betydning, mener vi deres Tilkendegivelser ved og Virkninger paa Mennesket, ligesom Apostelen gjorde i ovenanførte Vers, idet han pludselig leder Tanken hen paa Mænd og siger: »thi mange falske Profeter ere udgaaede i Verden«, og han viser dermed, at Aanderne leder mange til at optræde som falske Profeter eller Lærere.

Han gav derpaa Kirkens Medlemmer et Kendetegn, hvorved de kunde væрге sig imod dem: »Enhver Aand, der bekender Jesus som Kristus, kommen i Kød, er af Gud.« Denne Nøgle var uden Tvivl paalidelig under de Omstændigheder og paa den Tid, da den blev given; thi vi maa erindre, at de Hellige var udsat for haarde Forfølgelser, og det kostede mange Livet at bekende, at erklære Jesus »kommen i Kød«. Vi maa ogsaa erindre, at mange, som ikke havde modtaget Jesu Lære, troede, at han vilde komme. Under disse Forhold vilde den givne Regel være et godt Kendetegn, eftersom det ofte gjaldt Livet at bekende Kristus, og ingen vilde sætte sit Liv i Fare eller udstaa saadanne Forfølgelser uden at være Medlemmer af Kirken eller sande Troende; men at denne Regel ikke var tilstrækkelig ved alle Lejligheder, beviser Skriften tydelig. Vi læser for Eks. i 2. Kor. 11: 13 og 26 om falske Apostle, som paatog sig Kristi Skikkelse, og om falske Brødre. Det er ikke sandsynligt, at disse fornægtede Kristus. En anden og mere udstrakt Maalestok gjordes derfor nødvendig i disse Tilfælde. Ikke heller vilde denne Regel være et tilstrækkeligt Kendetegn paa en Tid, da der ingen Fare eller Forfølgelse var forbunden med at bekende Jesus kommen i Kød, men derimod Popularitet og Gunst at vinde, som Tilfældet er i Verden i vore Dage.

I 1. Kor. 14: 32, 33 er der givet os andre Kendetegn, nemlig: »Og Profeters Aander er Profeter undergivne, thi Gud er ikke Forvirringens, men Fredens Gud.«

Vi horer om religiøse Møder, hvor Personer giver sig selv i Aanders Vold og under deres Indflydelse; krampagtige Trækninger gennemryster Legemet og delvis Bevidstløshed paafølger, og en anden Aand siges at have taget det tilsyneladende bevidstløse Legeme i Besiddelse og taler eller synger igennem det. De Ord, der ytres, og de Sætninger, der synges, er i Almindelighed af en religios Natur. Er denne Aand af Gud? Prov den med den ovenfor givne Maalestok: Profeters Aander er Profeter underdanig. Her er det imidlertid Profeten, der er Aanden underdanig. Der er vendt op og ned paa Tin-

gene; den Aand er derfor ikke fra Gud. Undgaa alle saadanne Aander, thi de er kun i Verden for at vildlede Folk.

Hvor mange har ikke overværet religiøse Møder, hvor Forvirring herskede, hvor Tale, Sang, Jubelraab, Halleluja, Latter og Skrig blandedes med hverandre i et Virvar. Er saadanne Møder af Gud? Anvend den samme udmærkede Maalestok: Gud er ikke Forvirringens, men Fredens Gud. Hvor Uro, Støj, Larm og Forvirring hersker, er Gud ikke til Stede, lad dem saa tale aldrig saa meget om Synd, Sorg, Naade, Forsoning og Frelse.

Ofte i vore Dage, da religiøse Lidenskaber saa let sættes i Bevægelse, og Kundskaben om sand Religion er saa ringe, da enhver, som føler sig kaldet, kan fungere som en Kristi Discipel, bliver Folk let vildledt af falske Aander og falske Lærere. Saadanne beklager meget, at Adam skulde falde og Menneskene blive Syndere; men de erklærer, at Naaden er tilstrækkelig for alt og alle, naar de blot bekender Jesus. De taler meget om ham, siger maaske, at de har ham i deres Hjerte, og bruger idelig hans Navn for at vise, hvor hellige de er, idet de mener, at det ydre maa tilkendegive den indre religiøse Spænding. Er disse fra Gud? Vi henleder Opmærksomheden paa det andet Bud: »Du skal ikke tage Herrens, din Guds, Navn forfængelig«, og paa Jesu Ord: »Helliget worde dit Navn«, og overlader til Læseren at dømme for sig selv.

J. S. H.

INDHOLD:

Forsoningen og Daaben ...	145	Foraarskonferencen i København.....	151
En Opstandelse	148	Den norske Mission	155
Missionsnyheder:		Vaarkonferencen i Trond-	
Den danske Mission.....	149	hjem	155
Foraarskonference	149	Daab Trondhjems Gren .	158
Beskikkelse	150	Tro ikke enhver Aand	158
Afløsning	151		

SKANDINAVIENS STJERNE er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Norge og Danmark. Udkommer den 1. og 15. i hver Maaned. Koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Konferencens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).